

Sammanfattning

BNP ökade inte alls fjärde kvartalet i fjol men de senaste månaderna har förtroendet bland hushåll och företag förbättrats. Återhämtningen tar dock tid både i Sverige och i omvärlden. Arbetslösheten ligger kvar strax över 8 procent till slutet av 2014. Den starkare kronan och måttliga löneökningar håller nere inflationen. Riksbanken väntas ändå inte sänka reporäntan i år, men håller den oförändrad på 1 procent till början av 2015. Finanspolitiken är expansiv i år men måste stramas åt framöver om överskottsmålet ska uppnås. I kombination med en växande andel äldre i befolkningen kräver det sannolikt skattehöjningar.

TECKEN PÅ LJUSNING EFTER SVAG AVSLUTNING PÅ 2012

BNP i Sverige stagnerade det fjärde kvartalet i fjol (se diagram 1). Det var dock en något mindre svag utveckling än väntat och konfidensindikatorerna i Konjunkturbarometern har stigit sedan dess. Uppgången sker från en låg nivå och den samlade barometerindikatorn ligger fortfarande 5 enheter under medelvärdet, men utvecklingen tyder ändå på en något starkare tillväxt framöver (se diagram 1). Efter att ha ökat med 0,8 procent i fjol stiger BNP med 1,3 procent i år. Det är en svag tillväxt som innebär att efterfrågan på arbetskraft ökar långsammare än utbudet och arbetslösheten fortsätter därför att stiga ytterligare något 2013.

FORTSATT TRÖG INTERNATIONELL ÅTERHÄMTNING

BNP föll i euroområdet och var oförändrad i USA sista kvartalet i fjol. Konjunkturindikatorerna har vänt uppåt sedan hösten 2012, men ligger fortfarande på låga nivåer på de flesta håll i världen (se diagram 2). Det tyder på en dämpad tillväxt under första halvåret av 2013, men sedan blir tillväxten gradvis högre. Finanspolitiken stramas åt ytterligare i både euroområdet och USA vilket håller tillbaka uppgången i BNP-tillväxten.

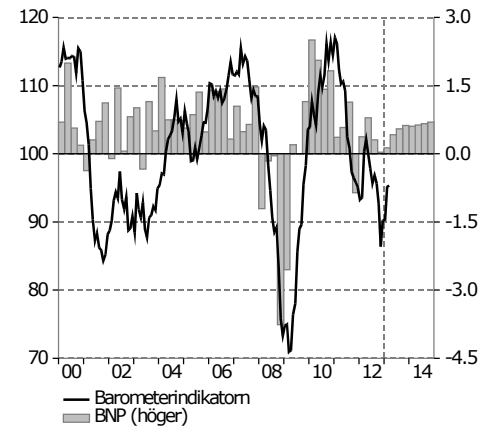
I euroområdet finns det fortfarande många osäkerhetsfaktorer som dämpar investeringsviljan hos hushåll och företag. Det är i skrivande stund fortfarande osäkert om stödpaketet till Cypern kan ros i hamn. Förslaget om en engångsskatt på banksättningar väcker den berättigade frågan om hur långt insättargarantierna i övriga euroländer sträcker sig. Om denna oro får fotfäste kan det orsaka en ny våg av finansiell turbulens i andra europeiska länder med svaga statsfinanser, med åtföljande negativa konsekvenser för den realekonomiska utvecklingen.

BNP i euroområdet slutar falla efter första kvartalet, men ökar bara långsamt under resten av året. Tillväxten är så svag att den redan rekordhög arbetslösheten (se diagram 3) väntas fortsätta stiga något under 2013.

För att kunna få ner arbetslösheten i Sydeuropa måste kostnadsläget i dessa länder sänkas jämfört med Nordeuropa och sannolikt jämfört med resten av världen. Under perioden sedan

Diagram 1 Barometerindikatorn och BNP

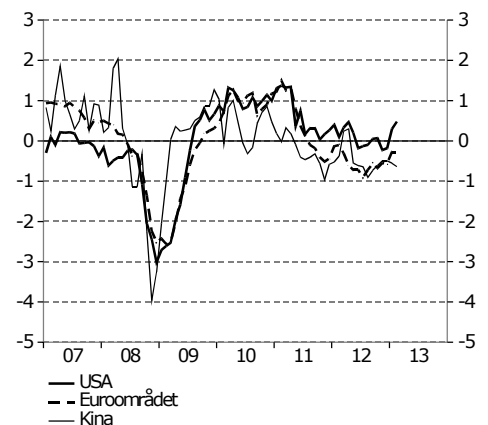
Index medelvärde=100, månadsvärden respektive procentuell förändring, säsongrensade kvartalsvärden

Källor: SCB och Konjunkturinstitutet.

Diagram 2 Inköpschefsindex i tillverkningsindustrin i USA, euroområdet och Kina

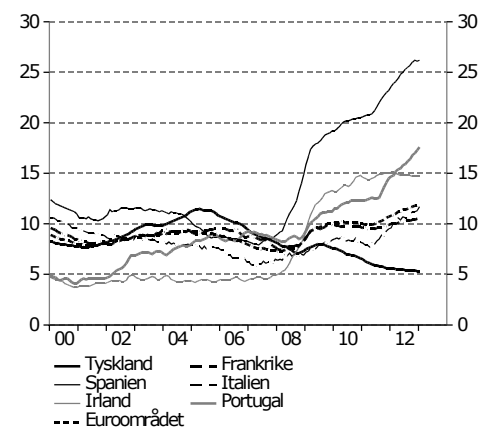
Standardiserade avvikelser från medelvärde, säsongrensade månadsvärden

Källor: Institute for Supply Management, NTC Research Ltd och National Bureau of Statistics of China.

Diagram 3 Arbetslöshet i valda länder

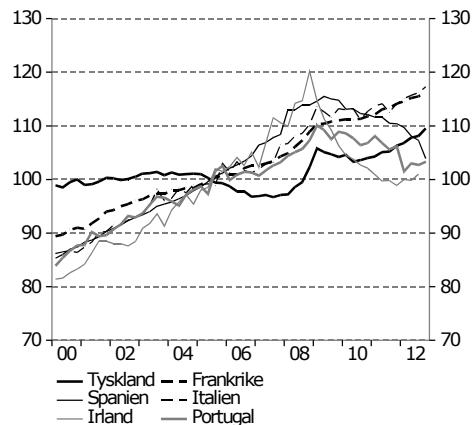
Procent av arbetskraften, säsongrensade månadsvärden

Källa: Eurostat.

Diagram 4 Nominell enhetsarbetskostnad i valda euro-länder

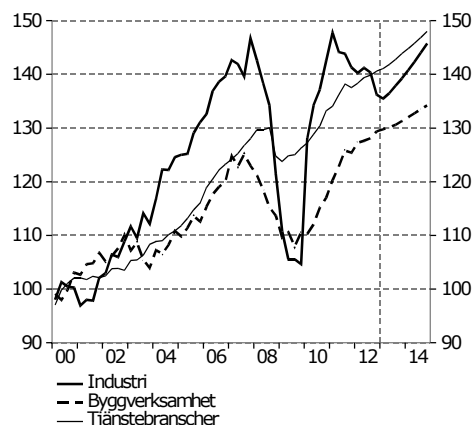
Index 2005 = 100, säsongrensade kvartalsvärden

Källa: Eurostat.

Diagram 5 Produktionsvolym i olika branscher

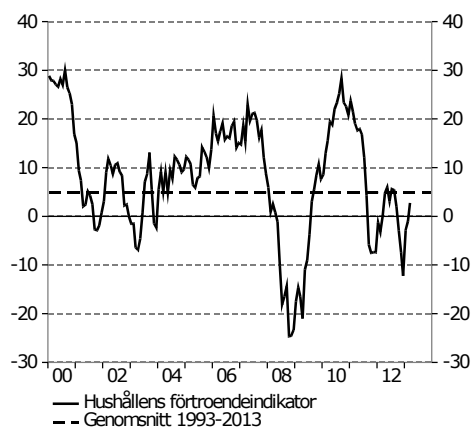
Index 2000=100, säsongrensade kvartalsvärden

Källor: SCB och Konjunkturinstitutet.

Diagram 6 Hushållens konfidensindikator (CCI)

Nettotal, månadsvärden

Källa: Konjunkturinstitutet.

euron infördes har enhetsarbetskostnaderna stigit mycket snabbare i de flesta länder i euroområdet än i Tyskland (se diagram 4). Men efter 2008 har utvecklingen gått i motsatt riktning i flera länder. Irland, Spanien och Portugal har lyckats sänka sina enhetsarbetskostnader samtidigt som ökningstakten i Tyskland har ökat. I Frankrike och Italien ökar inte längre enhetsarbetskostnaderna snabbare än i Tyskland, men de behöver sannolikt falla relativt Tyskland för att återställa konkurrenskraften. Sett i ett något längre perspektiv är de relativa enhetsarbetskostnaderna i alla dessa länder jämfört med i Tyskland fortfarande betydligt högre än de var år 2000. Det återstår många utmaningar innan kostnadsläget har anpassats tillräckligt och arbetslösheten vänder nedåt i de hårdast drabbade länderna.

ÅTERHÄMTNINGEN FORTSÄTTER I USA

I USA är tillväxten starkare och återhämtningen fortsätter trots en betydande åtstramning av finanspolitiken: skatthöjningar motsvarande 1,25 procent av BNP vid årsskiftet och automatiska utgiftsnedskärningar om ca 0,4 procent av BNP som verkställs under året. Men den expansiva penningpolitiken bidrar till att bostadsbyggandet ökar från en låg nivå och att hushållens konsumtion växer snabbare. Konjunkturåterhämtningen fortskrider därmed. Arbetslösheten är dock fortsatt hög och väntas inte förrän 2015 nå ner till det tröskelvärde på 6,5 procent som den amerikanska centralbanken Federal Reserve har angivit som villkor för att börja höja styrräntan.

SVERIGE FÅR LITEN DRAGHJÄLP FRÅN OMVÄRLDEN

För Sverige innebär den långsamma återhämtningen i omvärlden att inhemsk efterfrågan blir en viktigare drivkraft än vid de senaste konjunkturuppgångarna. Exporten som ökade med ca 1 procent i fjol ökar lika svagt i år. Denna utveckling dämpar industriproduktionen som föll i fjol och alltjämt ligger under nivåerna före finanskrisen (se diagram 5). Det är också främst inom industrin som de lediga produktionsresurserna finns. Dessa kommer inte att tas i bruk förrän 2014 då den internationella efterfrågan och därmed exporten börjar växa snabbare.

Den svaga utvecklingen inom industrin medför att industrins investeringar faller i år. Även bostadsinvesteringarna faller i år, men på senare tid har hushållen blivit mer optimistiska om bostadsmarknadens utveckling så en vändning uppåt kan vara nära förestående.

Inhemsk efterfrågan har utvecklats starkare vilket har bidragit till att bygg- och tjänsteproduktionen har återhämtat sig helt sedan finanskrisen, även om nivåerna i slutet av 2012 inte riktigt nått upp till den trendmässiga utvecklingen.

Det som håller uppe efterfrågetillväxten i år är hushållens konsumtionsutgifter. Den låga inflationen och ökade pensioner bidrar till en jämförelsevis hög ökning i de reala disponibla inkomsterna. Samtidigt har pessimismen om den ekonomiska

utvecklingen avtagit och konfidensindikatorn är nu nästan uppe på sitt historiska medelvärde (se diagram 6). Konsumtionen väntas därmed öka med 2,5 procent i år, vilket är den viktigaste förklaringen till att BNP ökar med drygt 1 procent i år.

SVÅRT ATT STIMULERA INHEMSK EFTERFRÅGAN

De svenska offentliga finanserna är i gott skick, men de demografiska utmaningarna är, liksom i övriga OECD-länder, stora.¹ Det finns därför inget stort utrymme för att varaktigt stimulera inhemsk efterfrågan med finanspolitiken. Även penningpolitiken har begränsningar eftersom reporäntan redan är låg. Hushållens sparande är dock rekordhög i dagsläget (se diagram 7) så det genomsnittliga hushållet har stort utrymme för ökad konsumtion. En viss nedgång i sparandet är trolig när osäkerheten om konjunkturutvecklingen avtar och arbetslösheten börjar falla – det så kallade försiktighetssparandet minskar då. Men för att inhemsk efterfrågan ska fortsätta att driva återhämtningen måste hushållssparandet fortsätta falla under 2015–2017. Sparandet är skevt fördelat mellan olika ålders- och inkomstgrupper och den demografiska utvecklingen med en allt större andel äldre, som normalt sparar mindre, talar också för en nedgång i den genomsnittliga sparkvoten. Men nedgången i sparkvoten kan komma att gå långsammare än i prognosen. Nivån på sparandet 2017 är dock inte anmärkningsvärt låg i ett historiskt perspektiv.

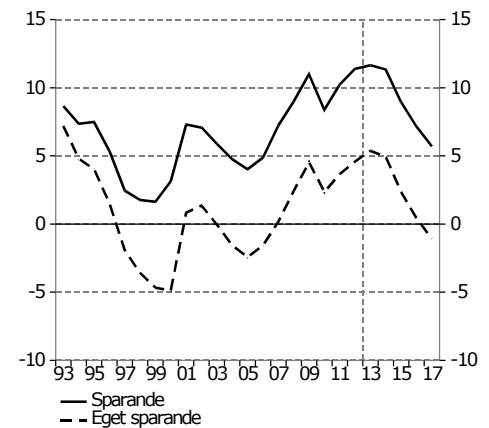
KRONAN HAR STÄRKTS

Den effektiva nominella växelkursen mätt med KIX är nu nästan lika stark som innan den fasta växelkursen övergavs i november 1992 (se diagram 8). I det breda indexet KIX ingår Sveriges 32 viktigaste handelspartners varav flera tillväxtekonomier som i genomsnitt har haft högre inflation än Sverige. I några av dessa länder har det varit perioder med mycket hög inflation och snabb försvagning av den nominella växelkursen (exempelvis Mexiko 1995 och Turkiet 2001). Att kronan i nominella termer har förstärkts jämfört med dessa länders valutor betyder därför inte särskilt mycket för konkurrenskraft eller köpkraft. Kronans bilaterala nominella växelkurs mot euron och dollarn, där inflationen har varit mer lik vår egen inflation, är fortfarande svagare än 1992 (se diagram 9).

I reala termer är kronan fortfarande ca 25 procent svagare än 1992 jämfört med Sveriges 32 viktigaste handelspartners (se diagram 8). Tillväxtekonomierna har haft, och kommer även framöver att ha, högre produktivitetstillväxt än Sverige. Kronan kommer därför att fortsätta försvagas i reala termer mot dessa länders valutor. Men det kommer i huvudsak ske genom att priserna ökar snabbare i tillväxtekonomierna – i nominella termer väntas KIX därför inte förändras särskilt mycket.

Diagram 7 Hushållens sparande

Procent av disponibel inkomst, löpande priser

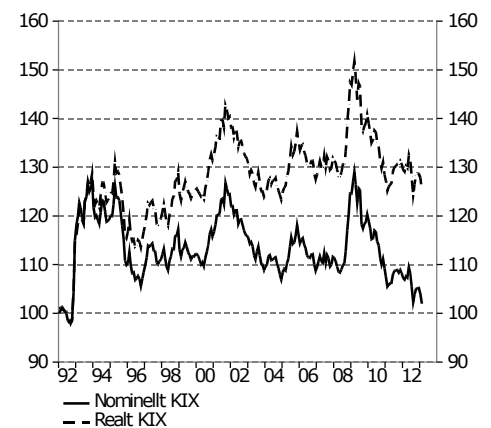

Anm. I eget sparande ingår inte sparande i avtals- och premiepensioner.

Källor: SCB och Konjunkturinstitutet.

Diagram 8 Kronans effektiva växelkurs – KIX

Index 1992-11-18=100, månadsvärden

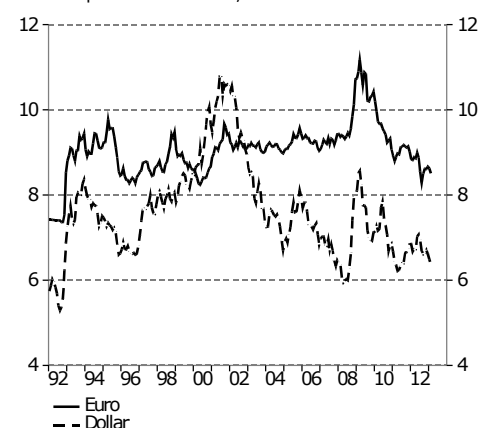

Anm. Ett högre index motsvarar en svagare krona.

Källor: Riksbanken och Konjunkturinstitutet.

Diagram 9 Växelkurser

Kronor per valutaenhet, månadsvärden

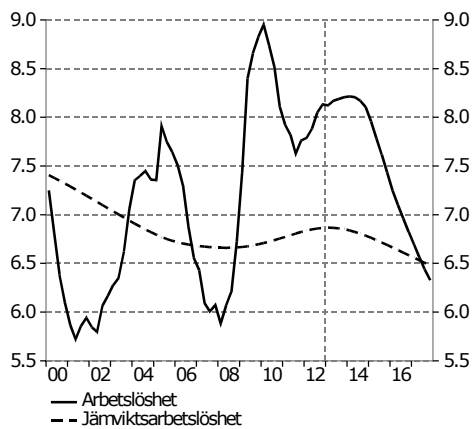

Källor: Riksbanken och Konjunkturinstitutet.

¹ Se fördjupnings-pm nr 20, "Konjunkturinstitutets beräkning av långsiktig hållbarhet i de offentliga finanserna", Konjunkturinstitutet, 2013.

Diagram 10 Arbetslöshet och jämviktsarbetslöshet

Procent av arbetskraften, säsongsrensade kvartalsvärden

Källor: SCB och Konjunkturinstitutet.

Diagram 11 Konsumentpriser

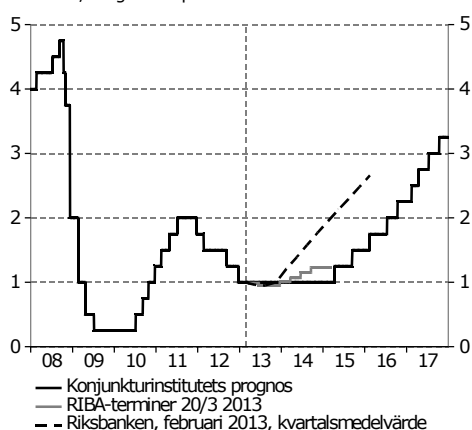
Årlig procentuell förändring, månadsvärden

Källor: SCB och Konjunkturinstitutet.

Diagram 12 Reporänta

Procent, dags- respektive kvartalsvärden

Källor: NASDAQOMX, Riksbanken och Konjunkturinstitutet.

ARBETSLÖSHETEN PLANAR UT STRAX ÖVER 8 PROCENT

Arbetslösheten har fortsatt stiga till strax över 8 procent men nu syns tecken på att uppgången bromsar in (se diagram 10). Det blir dock ingen tydlig vändning nedåt förrän i början av 2015 och när arbetslösheten når ner till den bedömda jämviktsnivån 2017 har Sverige haft förhöjd arbetslöshet i över 8 år.

Det svaga arbetsmarknadsläget dämpar löneökningstakten till strax under 3 procent 2013–2015. De just nu pågående avtalsförhandlingarna har inte hittills gett någon indikation på signifikant högre eller lägre löneökningstakt än denna bedömning.

LÅGA IMPORTPRISER GER LÅG INFLATION

Inflationen mätt med KPIF har legat kring 1 procent sedan slutet av 2011 och visar inga tecken på att växla upp i närtid (se diagram 11). I slutet av 2013 börjar en gradvis uppgång när effekterna av kronförstärkningen klingar av och importpriserna utvecklas starkare. Det stigande resursutnyttjandet medför successivt att inflationen sakta stiger. Mätt med KPIF dröjer det dock till 2016 innan inflationen når upp till inflationsmålet på 2 procent.

OFÖRÄNDRAD REPORÄNTA TROTS LÅG INFLATION

Majoriteten i Riksbankens direktion har tydligt signalerat att den inte är villig att sänka reporäntan ytterligare med nuvarande konjunkturutsikter, trots att inflationen med råge underskrider målet och arbetslösheten inte visar några tecken på att falla tillbaka det kommande året. Prissättningen på terminsmarknaden tyder på att investerare på finansmarknaderna tror på en oförändrad reporänta på 1 procent under ca ett års tid (se diagram 12). Eftersom inflationen inte faller ytterligare i närtid och arbetslösheten håller på att plana ut ungefär i linje med Riksbankens senaste prognos bedömer Konjunkturinstitutet att det mest sannolika är att reporäntan inte ändras i år.

Nuvarande nivå på reporäntan, 1 procent, innebär att penningpolitiken är expansiv och bidrar till återhämtningen i ekonomin. Enligt Konjunkturinstitutets prognos, kommer dock inte inflationen att stiga lika snabbt under 2014 som i Riksbankens prognos och därmed kommer reporäntan, till skillnad från i Riksbankens prognos, att hållas oförändrad även 2014. Först när återhämtningen i ekonomin är tydlig och arbetslösheten har fallit en tid inleds en serie räntehöjningar under våren 2015. Denna räntepolitik ligger i linje med tidigare mönster under 2000-talet.

Det främsta skälet till att reporäntan inte sänks mer i år tycks alltså vara att inflationen i Riksbankens prognos väntas stiga snabbt under 2014. Denna syn delas inte av Konjunkturinstitutet och de flesta andra bedömare som har lägre inflationsprognoser för 2014 och 2015. Hushållens och företagens inflationsförväntningar på ett års sikt ligger kring 1 procent (se diagram 13). Inflationsförväntningar på två års sikt enligt Prosperas senaste enkät ligger på 1,5 procent.

En annan faktor som majoriteten i Riksbankens direktion lyfter fram är en oro för att hushållens ökande skuldsättning kan skapa instabilitet längre fram i tiden. Skuldökningstakten har dock bromsat in och Konjunkturinstitutet ser ingen uppenbar risk för att den skulle öka den närmaste tiden. Liksom vid prognosen i december anser Konjunkturinstitutet att Riksbanken bör bedriva en än mer expansiv penningpolitik som snabbare skulle återföra inflationen till målet och bidra till en lägre arbetslöshet.

SVÅRT ATT NÅ ÖVERSKOTTSMÅLET

Finanspolitiken är expansiv i år vilket är lämpligt i rådande svaga konjunkturläge. Det konjunkturjusterade sparandet i den offentliga sektorn beräknas bli något under noll (se diagram 14). Finanspolitiken får i prognosen för 2014 en neutral inriktning vilket är förenligt med att genomföra ofinansierade åtgärder om sammanlagt 15 miljarder kronor.² För att nå överskottsmålet om ett offentligt finansiellt sparande på i genomsnitt 1 procent av BNP över en konjunkturcykel måste finanspolitiken stramas åt under åren därefter. I ett internationellt perspektiv är det ingen stor åtstramning som krävs, men de reformer som riksdag och regering vill genomföra måste finansieras fullt ut.

Under perioden 2000–2008 genererade ålderspensionssystemet ett finansiellt sparande motsvarande 1 procent av BNP. Överskottsmålet för de offentliga finanserna uppnåddes då genom balanserade finanser i stat och kommuner. Nu har sparandet i ålderspensionssystemet fallit till nära noll och beräknas så förbli under kommande 5–10 år. Det ställer ökade krav på det statliga sparandet för att nå överskottsmålet (se fördjupningen ”Överskottsmålet för offentliga finanser” i kapitlet ”Makroekonomisk utveckling och ekonomisk politik 2013–2017”).

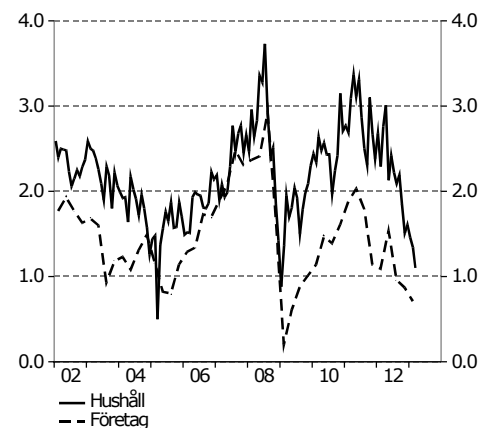
Samtidigt skapar den demografiska utvecklingen med ett snabbt stigande antal äldre ett tryck på ökade resurser till sjuk- och äldreomsorg. Ett av motiven bakom överskottsmålets införande var att stärka den offentliga förmögenhetsställningen inför det utgiftstryck som följer av en stigande andel äldre i befolkningen. Sverige är nu i ett läge där det demografiska utgiftstrycket har börjat öka. Det kan därför vara lämpligt att utreda om överskottsmålet bör justeras för den kommande 10-årsperioden.

STORT TRYCK PÅ SKATTEHÖJNINGAR EFTER 2014

Det ökande antalet äldre och yngre i befolkningen kräver fler platser i skolor, vård och omsorg. Med oförändrad personaltätthet i dessa offentliga tjänster, transfereringar till hushållen som följer timlöneutvecklingen och offentliga investeringar som växer i takt med BNP (vilket sammantaget kan sägas utgöra ett bibehållet offentligt åtagande) uppstår ett finansieringsbehov på

Diagram 13 Inflationsförväntningar på ett års sikt

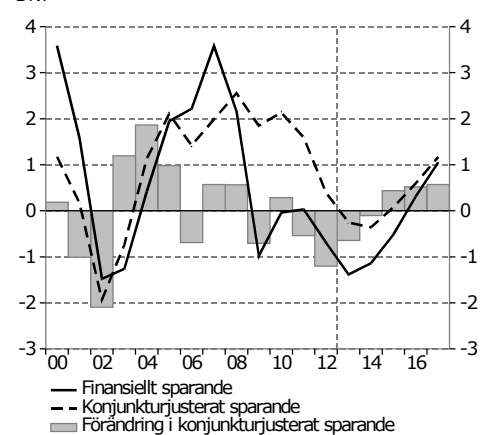
Procent, månads- respektive kvartalsvärden

Källa: Konjunkturinstitutet.

Diagram 14 Finansiellt sparande och konjunkturjusterat sparande i offentlig sektor

Procent av BNP respektive procent av potentiell BNP

Källor: SCB och Konjunkturinstitutet.

² Detta är en i dagsläget högst osäker prognos. Den baseras på Konjunkturinstitutets tolkning av de uttalanden som olika regeringsföreträdare har gjort.

66 miljarder kronor fram till 2017 (se vidare fördjupningen ”Konjunkturinstitutets bedömning av reformutrymmet” i kapitlet ”Makroekonomisk utveckling och ekonomisk politik 2013–2017”). Dessutom tillkommer förändringar i statens ränteutgifter och behov av att öka sparandet för att nå överskotts målet. Om det offentliga åtagandet enligt denna definition ska behållas samtidigt som överskotts målet ska nås och den makroekonomiska utvecklingen blir som i Konjunkturinstitutets prognos behövs inkomstförstärkningar, i praktiken skattehöjningar, motsvarande 74 miljarder kronor.

Regeringen är dock betydligt mer optimistisk om den makroekonomiska utvecklingen framöver. I prognosen som finansministern presenterade i december 2012 är arbetslösheten betydligt lägre och potentiell BNP ca 100 miljarder kronor högre 2017 än i Konjunkturinstitutets nuvarande prognos. Med en överslagsberäkning skulle skatteinkomsterna då bli ca 50 miljarder kronor högre och behovet av inkomstförstärkande åtgärder mindre i motsvarande mån. Denna makroekonomiska utveckling är dock enligt Konjunkturinstitutet mindre sannolik. Men om den trots allt skulle inträffa innebär även denna utveckling således att det inte finns något utrymme för skattesänkningar vid ett bibehållet offentligt åtagande, givet att överskotts målet ska uppfyllas. Det senare är så klart en politisk fråga och riksdagen kan mycket väl finna det lämpligt att minska åtagandet något, men ett visst resurstillskott till följd av den demografiska utvecklingen är närmast ofrånkomligt och kommer att kräva inkomstförstärkningar.

Tabell 1 Nyckeltal

Procentuell förändring om inget annat anges

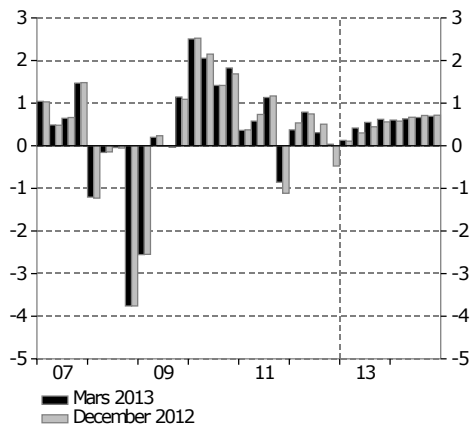
	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017
BNP till marknadspris	6,6	3,7	0,8	1,3	2,3			
BNP, kalenderkorrigerad	6,3	3,7	1,2	1,3	2,4	3,0	3,1	2,6
Bytesbalans ¹	6,9	7,3	7,0	6,2	6,0	5,1	4,5	4,1
Arbetade timmar ²	2,0	2,4	0,6	0,2	0,6	1,1	1,2	1,0
Sysselsättning	0,6	2,3	0,7	0,5	0,4	1,0	1,2	1,0
Arbetslöshet ³	8,6	7,8	8,0	8,2	8,2	7,7	7,0	6,5
Arbetsmarknadsgap ⁴	-2,6	-1,5	-1,6	-2,0	-1,9	-1,2	-0,5	0,0
BNP-gap ⁵	-4,1	-2,0	-2,3	-2,7	-2,1	-1,1	-0,1	0,4
Timlön ⁶	2,6	2,4	3,1	2,8	2,7	2,8	2,9	3,1
Arbetskostnad i näringslivet ²	0,1	2,9	3,2	3,0	2,8	2,9	3,0	3,2
Produktivitet i näringslivet ²	5,0	2,4	1,2	1,3	2,3	2,2	2,3	2,0
KPI	1,2	3,0	0,9	0,2	1,1	1,9	2,4	2,9
KPIF	2,0	1,4	1,0	1,0	1,4	1,6	1,8	2,0
Reporänta ^{7,8}	1,25	1,75	1,00	1,00	1,00	1,50	2,25	3,25
Tioårig statsobligationsränta ⁷	2,9	2,6	1,6	2,3	3,2	3,8	4,3	4,5
Kronindex (KIX) ⁹	114,3	107,6	106,1	101,7	102,2	103,2	103,0	102,7
BNP i världen	5,1	3,8	3,1	3,3	4,1	4,4	4,5	4,5
Offentligt finansiellt sparande ¹	0,0	0,0	-0,7	-1,4	-1,1	-0,5	0,3	1,1
Konjunkturjusterat sparande ¹⁰	2,1	1,6	0,4	-0,3	-0,4	0,1	0,6	1,2

¹ Procent av BNP. ² Kalenderkorrigerad. ³ Procent av arbetskraften. ⁴ Skillnaden mellan faktisk och potentiellt arbetade timmar uttryckt i procent av potentiellt arbetade timmar. ⁵ Skillnaden mellan faktisk och potentiell BNP uttryckt i procent av potentiell BNP. ⁶ Enligt konjunkturlönestatistiken. ⁷ Procent. ⁸ Vid årets slut. ⁹ Index 1992-11-18=100. ¹⁰ Procent av potentiell BNP.

Källor: SCB, Medlingsinstitutet, Riksbanken och Konjunkturinstitutet.

Diagram 15 BNP

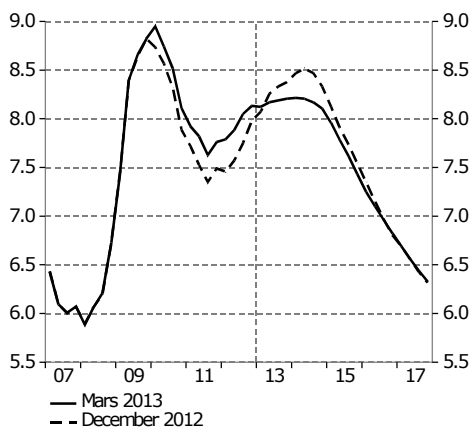
Procentuell förändring, säsongrensade kvartalsvärden

Källor: SCB och Konjunkturinstitutet.

Diagram 16 Arbetslöshet

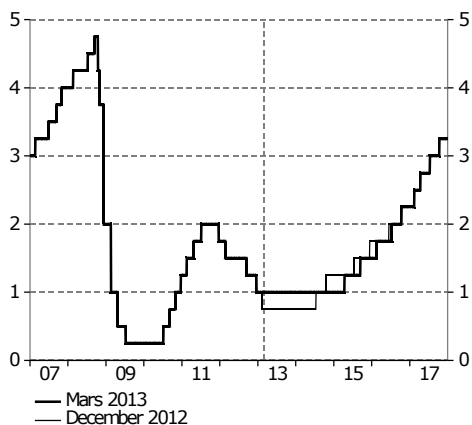
Procent av arbetskraften, säsongrensade kvartalsvärden

Källor: SCB och Konjunkturinstitutet.

Diagram 17 Reporäntan i Sverige

Procent, dagsvärden

Källor: Riksbanken och Konjunkturinstitutet.

Prognosrevideringar 2013–2014

Detta avsnitt beskriver i punktform de viktigaste revideringarna av prognosen som publicerades i *Konjunkturläget*, december 2012.

- Något starkare BNP-tillväxt under 2013. Avslutningen på 2012 blev något starkare och den kvartalsvisa tillväxten under andra till fjärde kvartalet 2013 väntas också bli något starkare (se diagram 15).
- Det är främst en något starkare utveckling för hushållens konsumtion, men även fasta bruttoinvesteringar, som motiverar den högre tillväxten 2013.
- Prognosen för BNP-tillväxten 2014 är ungefär oförändrad. Något svagare konsumtionstillväxt motverkas av en starkare exportökning.
- En något starkare sysselsättningsutveckling, främst i början av 2013, ger en mindre uppgång i arbetslösheten än i föregående prognos (se diagram 16). Samtidigt har SCB reviderat upp nivån på utfallen för arbetslösheten 2010–2012.
- Växelkursen har stärkts mer än väntat och prognosen ligger något starkare under kommande två år.
- Något högre oljepris och högre enhetsarbetskostnader motverkar den inflationsdämpande impulsen från starkare växelkurs. Prognosen för KPIF-inflationen är i det närmaste oförändrad.
- Riksbankens kommunikation i kombination med att arbetslösheten inte stiger lika mycket som i föregående prognos har inneburit att prognosen nu är att reporäntan inte kommer att sänkas ytterligare (se diagram 17).

Tabell 2 Nuvarande prognos och revideringar jämfört med prognosen i december 2012

Procentuell förändring om inget annat anges

	2013		2014	
	Mars 2013	Diff.	Mars 2013	Diff
Internationellt				
BNP i världen	3,3	-0,1	4,1	-0,1
BNP i OECD	1,3	-0,1	2,3	0,0
BNP i euroområdet	-0,4	-0,4	1,2	-0,2
BNP i USA	1,8	-0,1	2,7	0,0
BNP i Kina	8,1	-0,1	8,2	-0,4
Federal funds target rate ^{1,2}	0,25	0,00	0,25	-0,25
ECB:s referänta ^{1,2}	0,75	0,00	0,75	0,00
Oljepris ³	109,3	3,6	107,0	2,4
KPI i OECD	1,9	0,0	2,0	0,1
Försörjningsbalans				
BNP, kalenderkorrigerad	1,3	0,5	2,4	0,1
BNP	1,3	0,5	2,3	0,1
Hushållens konsumtion	2,5	0,6	2,7	-0,5
Offentlig konsumtion	0,9	0,1	0,7	0,1
Fasta bruttoinvesteringar	1,3	0,6	3,7	0,1
Lagerinvesteringar ⁴	0,0	0,2	0,0	0,0
Export	1,2	0,1	4,6	0,4
Import	2,4	0,3	5,0	-0,2
Arbetsmarknad, inflation, räntor, med mera				
Arbetade timmar ⁵	0,2	0,6	0,6	0,1
Sysselsättning	0,5	0,6	0,4	0,3
Arbetslöshet ⁵	8,2	-0,1	8,2	-0,3
Arbetsmarknadsgap ⁷	-2,0	0,2	-1,9	0,3
BNP-gap ⁸	-2,7	0,2	-2,1	0,2
Produktivitet i näringslivet ⁵	1,3	-0,2	2,3	-0,1
Timlön ⁹	2,8	0,0	2,7	0,0
KPI	0,2	-0,2	1,1	-0,1
KPIF	1,0	0,1	1,4	0,0
Reporänta ^{1,2}	1,00	0,25	1,00	-0,25
10-årig statsobligationsränta ¹	2,3	0,3	3,2	0,2
Kronindex (KIX) ¹⁰	101,7	-3,3	102,2	-1,4
Bytesbalans ⁴	6,2	-0,2	6,0	0,0
Offentligt finansiellt sparande ¹¹	-1,4	-0,2	-1,1	0,0

¹ Procent. ² Vid årets slut. ³ Dollar per fat, årsgenomsnitt. ⁴ Förändring i procent av BNP föregående år. ⁵ Kalenderkorrigerad. ⁶ Procent av arbetskraften. ⁷ Skillnaden mellan faktisk och potentiellt arbetade timmar uttryckt i procent av potentiellt arbetade timmar. ⁸ Skillnaden mellan faktisk och potentiell BNP uttryckt i procent av potentiell BNP. ⁹ Enligt konjunkturlönestatistiken. ¹⁰ Index 1992-11-18=100. ¹¹ Procent av BNP.

Anm. Differensen avser skillnaden mellan nuvarande prognos och prognosen i december 2012. Ett positivt värde innebär en upprevidering.

Källa: Konjunkturinstitutet.